

om, at Tvangsindlæggelse vil følge efter, dersom han paa ny forser sig mod § 1. Af Hensyn hertil har man ændret Paragraffernes Rækkefølge og sat § 3 foran § 2. Da der ved den foreslaaede Tvangsindlæggelse vil blive indført noget nyt og hos os uprøvet, og da der her er Tale om et saa vigtigt Retsgode som den personlige Frihed, har man endvidere fundet det rigtigt at gaa frem med Varsomhed. Uagtet det maa erkendes, at Lovforslaget ogsaa har haft Nødvendigheden heraf for Øje, har Flertallet dog fundet det rigtigt yderligere at forøge Garantien mod en uheldig og urigtig Anvendelse af Regelen om Tvangsindlæggelse samt tillige at aabne en Udvej til i visse Tilfælde at undgaa denne. Hertil sigter for det første Ændringsforslaget under Nr. 7, 1ste Stykke, om, at Paalæget i visse Tilfælde skal gaa forud for drikfældiges Tvangsindlæggelse. Endvidere har man i Nr. 7, næstsidste Stykke, foreslaaet, at der i Sager om Tvangsindlæggelse stedse bør indhentes Oplysninger fra Personer, der kende den paagældendes Forhold, og ikke blot Lægeattest, angaaende Spørgsmaalet om Drikfældighed. Endelig har man aabnet Adgang for den til Tvangsindlæggelse dømte til at undgaa Tvangsindlæggelse ved, at han underkaster sig Kur paa en privat, statsanerkendt Anstalt. Herom handler det sidste Stykke af Ændringsforslag Nr. 7.

Ifølge Ændringsforslag Nr. 13 til § 7 foreslaar Flertallet, at der i Stedet for 2 Anstalter skal oprettes 1 Fællesanstalt. Derved vil man kunne spare en Del. Med Hensyn til § 13 om, at Bøder i Henhold til denne Lov skulle tilfalde en Bevillingsfond, som maatte blive oprettet i Henhold til den saakaldte Beværterlov, er Flertallet enigt om, at hvis Bevillingsfonden ikke bliver oprettet, skulle Bøderne tilfalde Statskassen. Det drejer sig her, som bekendt, om et Principspørgsmaal, og dette vil altsaa blive afgjort ved Afstemningen over Beværterloven. I samme Ændringsforslags tredie Stykke er indsat en Bestemmelse om, at der ved Fastsættelse af Bødernes Størrelse bliver at tage særligt Hensyn til den skyldiges økonomiske Forhold. Dette vil formentlig alle her i Tinget finde rigtigt. Det er meget muligt, at Bestemmelsen ikke er strengt nødvendig, men det kan ikke skade, at man udtaler sig udtrykkeligt herom i Loven. For øvrigt skal jeg bemærke, at det vilde være heldigt, om denne Bestemmelse blev enslydende med en lignende Bestemmelse i en anden Lov, som for

Tiden behandles i Rigsdagen, nemlig Automobilloven.

Idet jeg henholder mig til, hvad jeg her har udtalt, skal jeg sluttelig paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Ingvard Jensen: Dersom Flertallet altid havde Ret, vilde jeg i den Situation, hvori jeg befinder mig, ret hurtigt være færdig med mine Betragtninger angaaende min Stilling til Lovforslaget. Det er imidlertid en Sætning, jeg ikke vil anerkende som rigtig. Jeg har en anden Opfattelse end Flertallet, altsaa hele Udvalget med Undtagelse af mig, og da særlig angaaende Hovedpunktet, nemlig om man i det hele skal indlade sig paa en Lovgivning om drikfældige, eller vi endnu skulle vente en Tid og se, hvorledes Udviklingen foregaar. Dersom man i sin Tid ved Afholdsbevægelsens Begyndelse havde skønnet, at det var nødvendigt at foretage ekstraordinære Lovgivningsforanstaltninger for at raade Bod paa Drikfældigheden og fremkalde lykkeligere Tilstande, vilde jeg i Betragtning af hele den Situation, som da forelaa, og det Syn, man havde derpaa, bedre have kunnet finde mig i, at man var fremkommen med Forslag af den Art som det her foreliggende. Men da man nu paa forskellig Maade har arbejdet en hel Del for at raade Bod paa det nævnte Onde, og Stemningen i saa Henseende er meget levende over hele Landet, og da det ogsaa har vist sig — hvad det efter min Overbevisning usægtelig har —, at det Arbejde, der paa forskellig Maade er udført ved Agitationsvirksomheden i Skoler o. s. v., har aabnet Befolkningens Øjne for det uværdige i, at et Menneske ødelægger sig selv ved Nydelsen af spirituose Drikke, da Udviklingen saaledes i det hele har været ret heldig, og der er sket store Forandringer i saa Henseende — det er i det mindste Tilfældet i alle de Forhold, jeg kender —, finder jeg det mærkeligt, at man i Stedet for at fortsætte i det heldige Spor, man er inde i, griber til saa ekstraordinære Foranstaltninger som dem, det foreliggende Lovforslag byder paa. Jeg synes, man maa kunne se paa dette, saaledes som jeg ser paa det, at det snarere kunde indvirke forstyrrende paa Arbejdet end fremmende. Jeg undtager herfra den Lov, som nys er behandlet angaaende Beværternæring og den Slags Forhold. Det hører til de Ting,